

[Justitsministeren.]

ord vedrørende den norske voteringsordning må forstås med den modifikation, at det, højesteretsdommeren som formand for kommissionen var gået ind for, alene var enkeltvoteringen og ikke den efterfølgende mundtlige, offentlige votering, om hvilken jeg heller ikke havde stillet forslag.

Jeg forstod ikke rigtig det ærede medlem frk. Helga Pedersens bemærkninger; jeg har haft den opfattelse, at der fra alle sider i udvalget var enighed om, at hvis den ændring, der nu sker med hensyn til dommeranonymiteten, ikke inden for en overskuelig tid satte sig spor i bedre og mere oplysende præmisser i højesteretsdommene, ville det høje ting være indstillet på at tage spørgsmålet op til ny behandling. Jeg forstår, at det ærede medlem hr. Poul Møller ved lovforslagets anden behandling også gav udtryk for, at han delte denne opfattelse. Jeg ved ikke, om det ærede medlem frk. Helga Pedersen med sine bemærkninger har villet tage afstand fra denne tanke; for mit vedkommende må jeg fastholde den.

Jeg anbefaler lovforslaget.

Udvalgets ordfører (Edel Saunte): Det er det ærede medlem frk. Helga Pedersens bemærkninger, der kalder mig frem igen. Jeg er helt enig med det ærede medlem i, at det er uheldigt at ændre retsplejeloven alt for ofte, og jeg mener også, at det ville være meget beklageligt, om det høje ting snart igen skulle komme til at beskæftige sig med spørgsmålet om votering i højesteret. Selvfølgelig er det rigtigt, at det må tage en vis tid at indarbejde nye lovregler, men her, hvor det udelukkende drejer sig om, hvorvidt højesteret agter at opfylde det, vi anså for et løfte, og udføre det — det erkender jeg — meget store, måske også tidrøvende arbejde at begrunde dommene fyldestgørende, må højesteret på den anden side også være i stand til at gennemføre ordningen inden for en rimelig tid.

Thestrup: I tilslutning til, hvad jeg sagde ved anden behandling af lovforslaget, vil jeg anbefale at stemme for det. Jeg er enig med det ærede medlem frk. Helga Pedersen i, at det er uheldigt, hvis der stadig sker ændringer i retsplejeloven, og at det navnlig er uheldigt, hvis der stadig sker ændringer,

for så vidt højesteret angår. Jeg er ganske overbevist om, at højesteret vil følge denne lovbestemmelse, og jeg er helt sikker på, at det ikke vil blive nødvendigt for os at ændre noget i denne retning.

Der er et spørgsmål, jeg tidligere har talt med den højtærede justitsminister om i forbindelse med behandlingen af retsplejeloven, og jeg har egentlig det indtryk, at jeg er ganske enig med justitsministeren. Det, jeg vil sige til den højtærede minister, er, at når der engang skal ske ændringer vedrørende retsplejen, er der visse ting, der bekymrer mig meget mere, og som jeg meget hellere ville se ændret end så meget andet. Problemet er, at der efterhånden i vor retspleje ikke er den umiddelbarhed, som oprindeligt var tilsigtet, at der efterhånden i retsplejen har indsneget sig så meget af den gamle skriftlighed gennem de lange protokollater, der dikteres. Det ville være af meget stor værdi, når engang lejlighed var til det, at få indført lovbestemmelser, der tilsigtede at føre retsplejen tilbage til den udmærkede skikkelse, den havde efter ændringen i 1919.

Helga Pedersen: Til trods for at den højtærede justitsminister hævdede, at han ikke rigtig forstod, hvad jeg mente, viste det efterfølgende svar, at ministeren naturligvis godt var klar over min mening; og det ærede medlem fru Edel Sauntes betragtninger gik i samme retning.

Det, jeg har fundet det rigtigt at fremhæve, er, at det, som også det ærede medlem hr. Thestrup sagde, er uheldigt, hvis vi for ofte skal ændre retsplejelovens regler, i særdeleshed da, når det drejer sig om højesterets arbejde. Hvad jeg ville understrege, er, at i den overvejelse, der eventuelt fremover måtte komme angående nye ændringer, bør vi tage hensyn til, at ro og stabilitet er en væsentlig faktor ved retsplejens udøvelse.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg kan måske gøre den bemærkning til det ærede medlem frk. Helga Pedersen, at hvis det ærede medlem ville have undgået den risiko, vi her drøfter, kunne det ærede medlem have stemt for mit forslag; så havde risikoen ikke eksisteret.